

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 4Csp/120/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817209960
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Farkašovská
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2020:7817209960.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudkyňou JUDr. Ivetou Farkašovskou, v spore žalobkyne C. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. XXX, XXX XX Z., zast. Združenie na ochranu práv občana - AVES, so sídlom Jána Poničana 9, 841 07 Bratislava, IČO: 50 252 151, proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 911 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, o zaplatenie 2.990,44 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd u r č u j e , že zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.08. 2015 je bezúročná a bez poplatkov.
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .
- III. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa návrhom na vydanie platobného rozkazu žiadala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej 2.990,44 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 2.990,40 Eur od 30.10. 2017 do zaplatenia. Žalobkyňa uzatvorila so žalovaným postupne päť spotrebiteľských úverových zmlúv, na základe ktorých je žalovaný poskytol spotrebiteľské úvery, a to : - dňa 24.01. 2011 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX vo výške 1.000,- Eur s celkovou návratnosťou vo výške 1.909,92 Eur. Žalovaný listom zo dňa 19.07. 2017 potvrdil, že úver zo zmluvy je doplatený a úverová zmluva je ukončená, - dňa 16.07. 2013 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX vo výške 1.400,- Eur s celkovou návratnosťou vo výške 2.400,- Eur. Žalovaný listom zo dňa 04.07. 2017 potvrdil, e úver zo zmluvy je doplatený a úverová zmluva je ukončená, - dňa 10.12. 2013 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX vo výške 800,- Eur s celkovou návratnosťou vo výške 1.360,80 Eur. Žalovaný listom zo dňa 04.07. 2017 potvrdil, že úver zo zmluvy je doplatený a úverová zmluva je ukončená,- dňa 13.08. 2015 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX vo výške 4.784,75 Eur s celkovou návratnosťou vo výške 6.988,80 Eur, kreditnú kartu s úverovým číslom 3803092870 s dohodnutým úverovým rámcom vo výške 2.000,- Eur. Vzhľadom na absenciu zákonných ustanovení v predmetných úverových zmluvách podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, sa predmetné poskytnuté spotrebiteľské úvery považujú podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona za bezúročné a bez poplatkov, nakoľko a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 /kreditná karta/, b/ zmluvy o spotrebiteľskom úvere neobsahujú náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až l/, s/, z/ a aa), d/ v zmluvách o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, g/ ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé

porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42. Žalobkyňa splatila poskytnuté úvery z úverovej Zmluvy : - č. XXXXXXXXXXXX (1.000,- Eur) sumu 1.909,92 Eur, žalovaný sa obohatil o 909,92 Eur, - č. XXXXXXXXXXXX (1.400,- Eur) sumu 2.400,- Eur, žalovaný sa obohatil o 1.000,- Eur, - č. XXXXXXXXXXXX (800,- Eur) sumu 1.360,80 Eur, žalovaný sa obohatil o 560,80 Eur, - č. XXXXXXXXXXXX (2.400,- Eur) sumu 3.918,87 Eur, žalovaný sa obohatil o 1.518,87 Eur, - č. XXXXXXXXXXXX (4.784,75 Eur) sumu 3.785,60 Eur, zostáva zaplatiť sumu 999,15 Eur. Bezdôvodné obohatenie žalovaného vzniklo vo výške 3.989,59 Eur, avšak vzhľadom na urovanie práv a povinností pri spotrebiteľskom úvere č. 4508121143, kde zostáva uhradiť sumu 999,15 Eur, je po vzájomnom urovaní výška bezdôvodného obohatenia 2.990,44 Eur.

2. Súd vydal v konaní platobný rozkaz č.k. 4Csp/120/2017 - 67 zo dňa 13.11. 2017, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 2.990,44 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5.00% ročne zo sumy 2.990,40 Eur od 30.10. 2017 do zaplattenia a trovy konania.

3. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu odpor, v ktorom uviedol, že ho považuje za neopodstatnený v celom rozsahu. Žalobkyňa sa predmetným žalobným návrhom domáha od žalovaného zaplattenia sumy 2.990,44 Eur spolu s príslušenstvom, a to titulom vydania bezdôvodného obohatenia z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 24.01. 2011, z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 16.07. 2013, z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej 10.12. 2013, z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 13.08. 2015 a z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.03. 2008 z dôvodu, že poskytnuté úvery považuje za bezúročné a bez poplatkov. Žalobkyňa svojou argumentáciou v žalobe absolútne nepreukázala žiadne skutočnosti, odôvodňujúce podanú žalobu, nekonkretizoval, čím mal žalovaný ako veriteľ porušiť svoje zákonné povinnosti, z akého dôvodu považuje úverové zmluvy za neplatné, prípadne za bezúročné a bez poplatkov. Taktiež z predložených splátkových kalendárov absolútne nevyplýva suma, akú mal žalobca na jednotlivých úverových zmluvách uhradiť. Žaloba vôbec neobsahuje úplné opísanie rozhodujúcich skutočností a ani dôkazov. V zmysle ods. 3 citovaného ustanovenia § 132 CSP je žalobca povinný pripojiť k žalobe aj dôkazy, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Žalobkyňa k žalobe nepripojila žiadne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (z priložených splátkových kalendárov nevyplýva výška úhrad , ktorú si v konaní uplatňuje). Pri uzatvorení každej úverovej zmluvy jej bola úverová zmluva i ďalšie dokumenty (úverové zmluvné podmienky, splátkový kalendár, všeobecné informácie) odovzdané pri ich podpise. Pokiaľ ide o samotný žalobný návrh, považuje ho za nedôvodný, nakoľko žalobkyňa v žalobe nepreukázala, na základe akých skutočností majú byť jednotlivé úverové zmluvy vyhlásené za bezúročné a bez poplatkov a taktiež z dôkazov žaloby nevyplýva ani suma, ktorú si žalobkyňa v konaní uplatňuje. Predmetné úverové zmluvy boli uzatvorené z iniciatívy žalobkyne, žalovaný uzatvorenie zmlúv žalobkyni žiadnym spôsobom nevnucoval. Bolo povinnosťou žalobkyne zmluvy si riadne a dôsledne prečítať a následne až po dôslednom porozumení všetkým ustanoveniam ich podpísať. Ochrana spotrebiteľov sa nemôže dostať až do rozsahu, že oslobodí spotrebiteľa od čítania zmluvy a následne, keď dôjde k uplatňovaniu jednotlivých zmluvných ustanovení sa začne spotrebiteľ brániť tým, že si ju neprečítal a neporozumel jej. Doposiaľ žiadny ich klient ako spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy nevyjadril nesúhlas, ani nenamietal žiadne z ustanovení úverových zmlúv a rovnako ani nepožiadala o vysvetlenie žalovaného z dôvodu, že jej nerozumie. Veľa klientov ako spotrebiteľov sa obmedzí len na získanie finančného prospechu zo zmluvy zabúdajúc na svoje povinnosti. Úverová zmluva však zakladá synalagmatický záväzkový právny vzťah, na základe ktorého si strany majú plniť navzájom. Ani ochrana spotrebiteľov nemôže byť bezbrehá. Právne predpisy ustanovujú podmienky, za akých sa môžu úvery poskytovať. Avšak aj tu sa prax vyvíja, čo je zrejmé aj zo zmien v jednotlivých zákonoch resp. v prijímaní nových zákonov, ktoré nahrádzajú tie staré. Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Bezdôvodné obohatenie je právny inštitút, ktorý vznik obohatenia viaže na to, že na takéto obohatenie nie je právny dôvod, žiadna zmluva resp. dohoda alebo zákonné ustanovenie, čiže ide o obohatenie neoprávnené. Žalovaný je presvedčený, že z jeho strany nedošlo a ani nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, keďže prijímal splátky (splátky úveru) žalobkyne oprávnené, a to na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami. Žalobkyňa teda uhrádzala jednotlivé mesačné splátky na základe platne

uzatvorenej úverovej zmluvy. Žalovaný poukazuje na to, že v danom prípade nie sú splnené zákonné predpoklady vydania bezdôvodného obohatenia, a to : a/ získanie bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného - žalovaný prijatím splátok uhrádzaných žalobkyňou len rešpektoval a dodržiaval zmluvný vzťah založený úverovou zmluvou, keď prijímal plnenie, na ktoré mal v zmysle úverovej zmluvy riadny nárok. (Podľa § 566 OZ, veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky.), b/ protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia - žalovaný prijímal platby žalobkyne oprávnene a v súlade so zákonom, a to na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami, c/ majetková ujma, ktorá postihuje žalobcu - riadnym plnením splátok žalovanému nemohla vzniknúť žiadna majetková ujma, nakoľko žalobkyňa sa podpísaním úverovej zmluvy slobodne zaviazala k povinnosti platiť žalovanému mesačné splátky úveru., d/ príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia žalovaným a majetkovou ujmu žalobkyne - nakoľko nedošlo k protiprávnemu získaniu bezdôvodného obohatenia ani k majetkovej ujme na strane žalobcu, uvedený predpoklad nemôže byť naplnený. Pre záver o dôvodnosti nároku uplatňovaného žalobkyňou voči žalovanému titulom bezdôvodného obohatenia je potrebné, aby žalobca preukázal, že medzi ním a žalovaným právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikol t.j. aby preukázal, že žalovaný bezdôvodné obohatenie získal, že mu vznikla majetková ujma ako aj príčinnú súvislosť medzi získaním bezdôvodného obohatenia a vznikom majetkovej ujmy. Na základe vyššie uvedených argumentov je zrejmé, že žalobkyňa uvedené skutočnosti nepreukázala a preto žalovaný považuje žalobu za nedôvodnú. Vzhľadom na uvedené je žalovaný presvedčený o tom, že žalobkyňa nemohla a ani nevznikla žiadna pohľadávka z titulu bezdôvodného obohatenia, nakoľko nedošlo 1/ ani k plneniu bez právneho dôvodu - žalobkyňa plnila na základe úverovej zmluvy, ktorá je riadnym právnym dôvodom, 2/ ani plnením z neplatného právneho úkonu - úverová zmluva nebola súdom vyhlásená za neplatnú, 3/ ani plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol - úverová zmluva nebola v čase plnenia súdom vyhlásená za bezúročnú a ani bez poplatkov. Žalovaný súčasne spochybňuje aj vyčíslenú výšku bezdôvodného obohatenia, ktorú považuje za nedôvodnú, nepreukázanú a sčasti aj premlčanú vzhľadom na dátum uzatvorenia jednotlivých úverových zmlúv. V internom systéme žalovaného je toho času evidovaná ako neukončená jediná úverová zmluva a to č. XXXXXXXXXXXX, na ktorej žalovaný eviduje dlh vo výške 3.203,20 Eur. Pokiaľ sa žalobkyňa domáha vydania bezdôvodného obohatenia z úverových zmlúv, ktoré sú toho času ukončené, je potrebné nárok podložiť aj dôkazmi, preto žalovaný navrhuje, aby žalobkyňa predložila prehľad svojich úhrad a špecifikáciu žalovanej sumy a tiež bližšie ozrejmla dôvody, na základe ktorých majú byť úverové zmluvy vyhlásené za bezúročné a bez poplatkov. Na základe vyššie uvedených skutočností, keď nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatňovaný v tomto konaní nemá žiadne opodstatnenie a nie je dôvodný, žalovaný žiadal súd, aby žalobu ako nedôvodnú zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania.

4. Súd Uznesením 4Csp/120/2017 - 78 zo dňa 01.02. 2018 zrušil platobný rozkaz v zmysle ust. § 267 ods. 3 CSP.

5. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odporu uviedla, že sa podanou žalobou nedomáha neplatnosti úverových zmlúv, teda nepovažuje úverové zmluvy za neplatné tak, ako žalovaný uviedol v odpore proti platobnému rozkazu. Podanou žalobou sa domáha v zmysle ust. § 11 ods. 4 CSP (Spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou) vydania bezdôvodného obohatenia z úverových zmlúv č.: XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.01.2011; XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.07.2013; XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.12.2013; XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.08.2015 a XXXXXXXXXXXX - VS: XXXXXXXXXXXX (kreditná karta), a/ úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX uzavretá dňa 24.01.2011 tabuľka v úverovej zmluve s označením „Úver“ obsahuje: celková výška úveru 1 000,00 eur; celková čiastka splatná spotrebiteľom 1 909,92 eur; mesačná splátka 39,79 eur; počet splátok 48; ročná úroková sadzba 32,95 %; RPMN od 41,8 % do 44,5 %; priemerná hodnota RPMN 44,57 %; celkové náklady spotrebiteľa 909,92 eur; termíny splátok „*“; poplatok za vedenie účtu, zahrnutý v splátke 1,99 eur; spôsob úhrady splátok bankovým prevodom; lehota splatnosti 48 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15 dňa v poslednom mesiaci, výplata úveru bankovým prevodom na účet klienta; poplatok za poskytnutie úveru 0,00 eur; Bez poistenia; klient a spoločnosť uzavreli dohodu o možnosti zmeny výšky a počtu splátok NIE; poplatok za možnosť zmeny výšky a počtu splátok, zahrnutý v splátke 0,30 eur. Prvou spornou otázkou v úverovej zmluve je, že žalobkyňa a žalovaný neuzavreli medzi sebou dohodu o možnosti zmeny výšky a počtu splátok, čo je dostatočne zvýraznené v úverovej zmluve. Avšak v bode 51. zmluvy žalovaný zahrnul do mesačnej splátky poplatok 0,30 eur práve za možnosť zmeny výšky a počtu splátok, napriek tomu, že si to strany individuálne nedohli, teda že žalobkyňa túto možnosť

výslovne odmietla. Poplatok vo výške 0,30 eur zahrnutý do mesačnej splátky preto považuje žalobkyňa za neplatný a v tomto prípade mala byť mesačná splátka úveru vo výške 39,49 eur a nie 39,79 eur. Celková čiastka splatná spotrebiteľom tak mala byť vo výške 1 895,52 eur a nie 1 909,92 eur a rovnako aj náklady spotrebiteľa mali byť vo výške 895,52 eur a nie 909,92 eur. Druhou spornou otázkou v úverovej zmluve je, že dôležitým údajom v úverovej zmluve je nesprávne uvedenie výšky RPMN rozsahom dvoch číselných údajov a to od 41,8 % do 44,5 %, nad ktorým údajom je symbol „***“. Odkaz na uvedený symbol je pod tabuľkou „ÚVER“ s miniatúrnym textom „Presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru. Klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu Spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru“. Ak bola úplným spôsobom výška RPMN spotrebiteľovi oznámená až dodatočne t.j. po uzavretí zmluvy, takéto uvedenie podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nespĺňa požiadavku zákona č. 129/2010 Z. z., a preto je nutné dôjsť k záveru, že v zmluve nebol uvedený údaj o RPMN tak, aby bolo možné konštatovať, že spĺňa úmysel zákonodarcu vymedzený v § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z., ktorým je nepochybne to, aby v čase uzavretia úverovej zmluvy bol spotrebiteľovi poskytnutý jednoznačný údaj o RPMN, ktorý je práve pri spotrebiteľskom úvere tým údajom, na základe ktorého si spotrebiteľ daný úver môže porovnať s inými úvermi, resp. sa podľa neho rozhodnúť, či si daný úver zoberie alebo nie. Nesprávne uvedenie podstatných náležitostí zmluvy je potrebné považovať ako keby tieto náležitosti neboli uvedené vôbec. Nesprávne uvedenie údajov o RPMN predstavuje hrubý zásah do práv spotrebiteľa a za zavádzanie spotrebiteľa, pretože účelom uvádzania údajov o RPMN je umožniť spotrebiteľovi zistiť a porovnať výhodnosť jednotlivých produktov. Údaj o RPMN možno chápať ako určitého „poradcu“ pri výbere z viacerých alternatív úverov, jej porovnaním pri rôznych spotrebiteľských úveroch ľahko spotrebiteľ určí, ktorý je pre neho výhodnejší, pričom platí pravidlo, čím nižšia RPMN, tým lacnejší úver. Nedostatok ohľadne údajov o RPMN je potrebné vyhodnotiť za taký, že je na rovnakej úrovni ako by tento údaj úplne absentoval, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť daného úveru. Takéto uvedenie RPMN pri úvere s pevne dohodnutou úrokovou sadzbou, splátkami bez premenlivých konštánt, ktoré by mohli ovplyvniť výpočet RPMN je neprípustné. Veriteľ, ktorý poskytuje úvery širokému okruhu spotrebiteľov a musí poučiť pred uzavretím úverovej zmluvy spotrebiteľa podľa § 4 a násl. zák. č. 129/2010 Z.z. aj o sadzbe RPMN, musí vedieť určiť jej výšku, minimálne podľa prostriedkov výpočtovej techniky či programového vybavenia. Ak veriteľ v zmluve a predzmluvnom konaní nepoučí spotrebiteľa o výške RPMN a túto uvádza príkladom, nespĺnil si riadne zákonom uložené povinnosti a musí prijať následky porušenia svojich povinností. Ak má byť ako podstatná zmluvná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere sadzba RPMN, nemôže byť určená príkladom a to aj keby rozpätie nepresiahlo stanovenú hranicu. Podľa prepočtov sadzba RPMN bez započítania kratšieho obdobia od poskytnutia úveru do prvej splátky (čo sadzbu RPMN zvyšuje) bola výška RPMN 42,51 % (viď. prílohu). Podľa § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka, koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň. Treťou spornou otázkou v úverovej zmluve je, že v časti predmetnej úverovej zmluvy týkajúcej sa dojednaných splátok splácania úveru nie je dohodnutý termín splatnosti splátok. V bode 43. zmluvy je uvedené TERMÍNY SPLATNOSTI SPLÁTOK „*“. Odkaz na uvedený symbol je pod tabuľkou „ÚVER“ s textom „Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka“. Text je navyše písaný miniatúrnym písmom. Text v takomto prevedení nie je určený priemernému spotrebiteľom a už vôbec nie spotrebiteľom s učňovským vzdelaním. Máme za to, že neuvedenie zrozumiteľného a určitého termínu splatnosti splátok je zo strany žalovaného účelové, pretože žalovaný veľmi dobre pozná negramotnosť slovenského spotrebiteľa a počíta s tým, že zo 100 spotrebiteľov sa budú možno len dvaja domáhať uvedenia termínu splatnosti splátok. Z nejasne uvedeného termínu splátok potom spotrebiteľ nie je viazaný presne stanovenou splatnosťou tej ktorej splátky, jednotlivé splátky môže uhrádzať ktorýkoľvek deň v mesiaci, avšak ani netuší, že ak splátku uhradí po 15. dni kalendárneho mesiaca, každým ďalším dňom je v omeškani, čo dáva žalovanému veriteľovi okamžitú možnosť účtovať rôzne sankčné poplatky, zmluvné pokuty a úroky z omeškania, o čom sa spotrebiteľ koľkokrát ani nedozvie. Pritom v danom prípade stačilo jednoducho namiesto hviezdičky uviesť: „TERMÍNY SPLATNOSTI SPLÁTOK: 15. deň kalendárneho mesiaca“. Rovnako aj „lehota splatnosti 48 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“ nedáva jasnú odpoveď priemernému spotrebiteľovi na konečnú splatnosť úveru. Takýto spôsob určenia splatnosti jednotlivých splátok ako aj termínu konečnej splatnosti úveru je neurčitý a neumožňuje spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať deň, v ktorý je splatná každá splátka úveru ako aj deň, kedy nastáva

konečná splatnosť úveru. Nie je zrejmé, či splatnosť prvej splátky sa má odvíjať odo dňa poskytnutia úveru alebo sa počíta odo dňa nasledujúceho po poskytnutí úveru. Keďže od prvej splátky sa odvíja splatnosť každej ďalšej splátky, takýmto spôsobom je neurčito určená aj splatnosť každej nasledujúcej splátky. Splaťnosť poslednej splátky je však určená odlišným spôsobom, ktorý má byť do 15. dňa 48 mesiaca po poskytnutí úveru. Takto určená splatnosť jednotlivých splátok aj konečnej splatnosti úveru je neurčitá, v dôsledku čoho spotrebiteľ len s ťažkosťou môže určiť skutočný deň splatnosti splátky, ktorú má plniť, pričom určenie splatnosti jednotlivých splátok ako aj termín konečnej splatnosti úveru je jednou z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a ich neuviedenie, prípadne uvedenie takýmto neurčitým spôsobom má za následok pre veriteľa, že nemôže žiadať od dlžníka dojednané úroky a poplatky. Z toho dôvodu je možno zmluvu hodnotiť ako neurčitú. Na základe predmetnej úverovej zmluvy žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 1 000,00 eur. Podľa úverovej zmluvy mala žalobkyňa vrátiť poskytnutý úver vo výške 1 909,92 eur. Žalovaný listom zo dňa 19.07.2017 potvrdil, že úverová zmluva XXXXXXXXXXXX (K. XXXXXXXXXXXX) je k aktuálnemu dátumu, t.j. k 19.07.2017 doplatená a ukončená (dôkaz tvorí prílohu žaloby). Žalobkyňa zaplatila žalovanému o 909,92 eur viac. b/ zmluva o hotovostnom úvere a revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretá dňa 16.07.2013 tabuľka v úverovej zmluve s označením „Úver“ obsahuje: celková výška úveru 1 400,00 eur; celková čiastka splatná spotrebiteľom 2 400,00 eur; mesačná splátka 50,00 eur; počet splátok 48; ročná úroková sadzba 29,29 %; RPMN od 33,00 % do 34,80 %; priemerná hodnota RPMN 48,52 %; termíny 4 splatnosti splátok „***“; poplatok za vedenie účtu, zahrnutý v splátke 0,00 eur; spôsob úhrady splátok bankovým prevodom; lehota splatnosti 48 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15 dňa v poslednom mesiaci, výplata úveru bankovým prevodom na účet klienta; poplatok za poskytnutie úveru 0,00 eur; Bez poistenia. Spornou otázkou v predmetnej úverovej zmluve je rovnako ako vo vyššie uvedenej zmluve nesprávne uvedenie výšky RPMN rozsahom dvoch číselných údajov a to od 33,00 % do 34,80 %, nad ktorým údajom je symbol „*“. Odkaz na uvedený symbol je pod tabuľkou „ÚVER“ s miniatúrnym textom „Presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru. Klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu Spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru“. Podľa prepočtov sadzba RPMN bez započítania kratšieho obdobia od poskytnutia úveru do prvej splátky (čo sadzbu RPMN zvyšuje) bola výška RPMN 32,86 % (viď. prílohu). Ďalšou spornou otázkou v predmetnej úverovej zmluve je rovnako ako vo vyššie uvedenej zmluve, a to v časti zmluvy týkajúcej sa dojednaných splátok splácania úveru, kde taktiež nie je dohodnutý termín splatnosti splátok. V bode 40. zmluvy je uvedené TERMÍNY SPLATNOSTI SPLÁTKO „***“. Odkaz na uvedený symbol je rovnako ako vo vyššie uvedenej zmluve pod tabuľkou „ÚVER“ s textom „Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka“. Na základe predmetnej úverovej zmluvy žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 1 400,00 eur. Podľa úverovej zmluvy mala žalobkyňa vrátiť poskytnutý úver vo výške 2 400,00 eur. Žalovaný listom zo dňa 04.07.2017 potvrdil, že úverová zmluva XXXXXXXXXXXX (VS XXXXXXXXXXXX) je k aktuálnemu dátumu, t.j. k 04.07.2017 doplatená a ukončená (dôkaz tvorí prílohu žaloby). Žalobkyňa zaplatila žalovanému o 1 000,00 eur viac. c/ zmluva o hotovostnom úvere a revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretá dňa 10.12.2013 tabuľka v úverovej zmluve s označením „Úver“ obsahuje: celková výška úveru 800,00 eur; celková čiastka splatná spotrebiteľom 1 335,60 eur; mesačná splátka 37,80 eur; počet splátok 36; ročná úroková sadzba 36,31 %; RPMN 43,80 % „*“; priemerná hodnota RPMN 45,94 %; termíny splatnosti splátok „***“; lehota splatnosti 36 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15 dňa v poslednom mesiaci; poplatok za poskytnutie úveru 0,00 eur; úhrada za poistenie ŠTANDARD: 0,70 eur mesačne - 1,90 % z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia. V predmetnej zmluve je na prvý pohľad zrejmé, že žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 800,00 eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala žalovanému vrátiť v 36 mesačných splátkach po 37,80 eur a teda mala podľa zmluvy žalovanému vrátiť sumu 1 335,60 eur, ktorá je uvedená v bode 43. tabuľky „Úver“. Žalovaný uviedol v predmetnej úverovej zmluve nepravdivý údaj, a to dôležitý údaj o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom 1 335,60 eur. Žalobkyňa bola povinná splácať poskytnutý úver mesačne v 36 splátkach po 37,80 eur, z čoho vyplýva, že 36 x 37,80 eur = 1 360,80 eur. Žalobkyňa mala teda žalovanému splatiť sumu 1 360,80 eur a nie sumu 1 335,60 eur, ktorá je uvedená v zmluve o 25,20 eur nižšia. V predmetnej zmluve bolo predtlačené poistenie vo variante ŠTANDARD a nebola uvedená možnosť odmietnutia poistného, hoci aj pri názve bolo uvedené POISTENIE VÝDAVKOV (dobrovoľné), dlžník uvedenie varianty poistenia nemusí pochopiť správne, teda že môže úplne odmietnuť poistenie. Formulácia súhlasu s poistením evokovala dojem, že sa jedná o povinné poistenie. Nakoľko poistenie slúži výlučne na poistenie úveru, nie je v poistení uvedená možnosť odmietnutia poistenia, dlžník môže predpokladať, že sa jedná o veriteľom požadované poistenie. Pokiaľ

sa preukázateľne na zvolenie možnosti poistenia nevyžaduje iniciatíva - aktívna činnosť dlžníka, dohoda o poistení je súčasťou zmluvy o úvere, je potrebné považovať aj poistenie za súčasť nákladov a zahrnúť ich do výpočtu RPMN. O súčasti poistného ako nákladoch spojených s úverom svedčí aj zaradenie jeho výšky do výšky celkovej splátky úveru. Dobrovoľnosť poistného nestačí prejavíť nadpisom, ale postup je potrebné formulovať tak, že dlžník - spotrebiteľ si musí vyžiadať poistenie aktívne, inak by poistenie úveru nebolo dohodnuté, pričom táto skutočnosť a jej preukázanie zaťažuje veriteľa. Celková čiastka splatná spotrebiteľom v súvislosti s poskytnutím úveru je teda v zmluve uvedená ako suma 1 335,60 eur, pričom z údajov platných v čase uzavretia zmluvy je táto suma, t.j. celková čiastka, pri dohodnutej výške mesačnej splátky 37,80 eur (36 x 37,80) vo výške 1 360,80 eur. Vychádzajúc z výšky celkovej čiastky úveru 1 360,80 eur a výšky RPMN 43,80 % vyplýva, že poplatok za poistenie na dobu 36 mesiacov do celkovej čiastky zahrnutý nebol, a celková čiastka úveru a tým aj výška RPMN bola vypočítaná nesprávne a z tohto dôvodu je predmetný spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v úverovej zmluve je obligatórny údaj nesprávny, je v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa čo spôsobuje, že žalovaný ako veriteľ nemôže požadovať úroky a poplatky. Výška RPMN podľa údajov platných v čase uzavretia zmluvy predstavovala 46,10 %. V úverovej zmluve je teda obligatórny údaj - celková čiastka splatná spotrebiteľom v súvislosti s poskytnutím úveru a údaj o RPMN nesprávny, čo v zmysle ustanovenia § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. (účinného v čase uzavretia zmluvy) spôsobuje, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na ustanovenie § 9 a § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch, predmetná zmluva je teda bezúročná a bez poplatkov najmä preto, že neobsahuje správne údaje a to celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom sa musia uviesť všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN). Rovnako spornou otázkou v predmetnej úverovej zmluve ako vo vyššie uvedených zmluvách, je v časti zmluvy týkajúcej sa dojednaných splátok splácania úveru, kde taktiež nie je dohodnutý termín splatnosti splátok ako aj konečná splatnosť úveru. Na základe predmetnej úverovej zmluvy žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 800,00 eur. Podľa úverovej zmluvy mala žalobkyňa vrátiť poskytnutý úver vo výške 1 360,80 eur. Žalovaný listom zo dňa 04.07.2017 potvrdil, že úverová zmluva XXXXXXXXXXXX (K. XXXXXXXXXXXX) je k aktuálnemu dátumu, t.j. k 04.07.2017 doplatená a ukončená (dôkaz tvorí prílohu žaloby). Žalobkyňa zaplatila žalovanému o 560,80 eur viac. d/ zmluva o hotovostnom a spotrebiteľskom úvere a revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretá dňa 13.08.2015 tabuľka v úverovej zmluve s označením „Úver“ obsahuje: celková výška úveru 4 784,75 eur; celková čiastka splatná spotrebiteľom (bez platieb za doplnkové služby) 6 988,80 eur; mesačná splátka 145,60 eur; počet splátok 48; ročná úroková sadzba 19,84 %; RPMN 21,9 %; odplata 19,84 %; priemerná hodnota RPMN 18,01 %; termíny splatnosti splátok „**“; termín konečnej splatnosti 48 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15 dňa v poslednom mesiaci; úverové zmluvy k doplateniu XXXXXXXXXXXX W. XXXXXXXXXXXX. - Doplnkové služby - bez poistenia - Dohodli sme sa na službe Zmena výšky a počtu splátok: NIE - Dohodli sme sa na službe Odložené splátky: NIE Poplatok za službu Zmena výšky a počtu splátok zahrnutý v splátke: 1,49 eur mesačne . Poplatok za službu Odložené splátky: 1,49 eur mesačne Odkaz pod bodom 40. zmluvy „**“ - „Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka“. Pod bodom 44. zmluvy - Platobné údaje - „K dátumu prvej splátky a dňu nasledujúcich splátok uvedených v tejto zmluve musia byť mesačné splátky už pripísané na náš účet, inak ste s úhradou v omeškanií“. - Poplatok za prvú upomienku - 5,00 eur - neúčtuje sa, pokiaľ sa jedná o úplne prvú upomienku, ktorú Vám za dobu trvania Zmluvy zasielame ??? - Poplatok za druhú a ďalšiu upomienku - 12,00 eur .Prvou spornou otázkou v predmetnej úverovej zmluve je, že žalobkyňa a žalovaný neuzavreli medzi sebou dohodu o možnosti zmeny výšky a počtu splátok a ani dohodu o odložení splátok, čo je dostatočne zvýraznené v úverovej zmluve. Avšak v bode 43. a 45. zmluvy žalovaný zahrnul do mesačnej splátky poplatok 1,49 eur práve za možnosť zmeny výšky a počtu splátok a poplatok za odložené splátky 1,49 eur, napriek tomu, že si to strany individuálne nedohli, teda že žalobkyňa tieto možnosti výslovne odmietla. Poplatok vo výške 2 x 1,49 eur zahrnutý do mesačnej splátky preto považuje žalobkyňa za neplatný. V tomto prípade mala byť mesačná splátka úveru vo výške 142,62 eur (145,60 - 1,49 - 1,49) a nie 145,60 eur. Celková čiastka splatná spotrebiteľom tak mala byť vo výške 6 845,76 eur a nie 6 988,80 eur. Výška RPMN je v tomto prípade 19,92 %. Ďalšou spornou otázkou v predmetnej úverovej zmluve je rovnako ako vo vyššie uvedených zmluvách, a to v časti týkajúcej termínu splatnosti splátok a termínu konečnej splatnosti, kde taktiež nie je dohodnutý termín splatnosti splátok, najmä ak žalovaný podmienil pod hrozbou sankcií splatnosť splátok k dátumu prvej splátky a dňu nasledujúcich splátok uvedených

v tejto zmluve musia byť mesačné splátky už pripísané na účet žalovaného. Na základe predmetnej úverovej zmluvy žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 4 784,75 eur. Podľa úverovej zmluvy mala žalobkyňa vrátiť poskytnutý úver vo výške 6 988,80 eur, avšak pre nedohodnuté poplatky len vo výške 6 845,76 eur. Žalobkyňa s poskytnutého úveru 4 784,75 eur uhradila sumu 3 785,60 eur, pričom zostáva uhradiť sumu 999,15 eur, e/ kreditná karta č. XXXXXXXXXXXX S. K.: XXXXXXXXXXXX. Žalovaný vo výpisoch uvádza ku kreditnej karte - číslo úverovej zmluvy XXXXXXXXXXXX S. K.: XXXXXXXXXXXX. Žalobkyňa však so žalovaným neuzavrela žiadnu úverovú zmluvu ku kreditnej karte PREMIUM. Kreditná karta bola žalobkyni doručená na adresu jej bydliska spolu s PIN kódom, ktorú si mala následne telefonicky aktivovať na tel. čísle XXXXXXXXXXXX, kde pri aktivácii mala uviesť svoje rodné číslo a číslo kreditnej karty. Zmluva č. XXXXXXXXXXXX S. K.: XXXXXX9397 nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., pretože, i keď žalovaný uvádza, že karta bola vydaná na základe tejto zmluvy, v skutočnosti táto zmluva obsahuje záväzok žalovaného poskytnúť žalobkyni úverový rámec vo výške 2 000,00 eur s použitou ročnou úrokovou sadzbou pre hotovostné transakcie 21,48 % a použitou ročnou úrokovou sadzbou pre bezhotovostné transakcie 21,48 %. Takéto poskytnutie úveru je potrebné posúdiť ako poskytnutie úveru bez písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a má za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalobkyni na tomto základe je potrebné považovať za poskytnutý bez úroku a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. Žalobkyňa vyčerpala z kreditnej karty sumu 2 400,00 eur a vrátila sumu 3 918,87 eur. Žalobkyňa vrátila sumu o 1 518,87 eur viac.

6. Žalovaný zotrval na názore, že v sporovom konaní, ako je konanie vo veci samej, v ktorom platia zásady dispozičná a prejednácia, je zásadne vecou strán sporu tvrdiť skutočnosti a predložiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení. Predloženie požadovaného prehľadu úhrad je v možnostiach a tiež schopnostiach žalobcu, ktorý v konaní tvrdí, že jednotlivé úhrady v danej výške realizoval. Je elementárnou povinnosťou žalobcu skutkovo vymedziť predmet žaloby prostredníctvom tvrdení, a následne preukázať tvrdené skutočnosti v rámci dôkazného bremena. Pokiaľ žalobca svoje skutkové tvrdenia nepodloží dôkazmi, neunesie dôkazné bremeno, čo má mať za následok zamietnutie žaloby v celom rozsahu. Náležitosť podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) (neskôr l)) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je v úverovej zmluve uvedená výlučne v súlade so znením zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy a v súlade so znením Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, ktorá stotožňuje pojem výška, počet a frekvenciu splátok s pojmom výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Čo je potvrdené aj v zmysle vyššie uvedeného Rozsudku. Na podporu svojich tvrdení žalovaný poukazuje aj na novú legislatívnu úpravu, ktorú uvádza vo svojom Uznesení zo dňa 2.02.2018 aj Najvyšší súd SR v konaní vedenom pod sp.zn. 3Cdo/146/2017, v ktorom sa súd vyjadril k náležitosti rozkladu splátok nasledovne: „Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č.129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Od 1. mája 2018 sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.“ Doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti. Cieľom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bolo, aby mal spotrebiteľ informáciu, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Aj keď Zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Na podporu svojich tvrdení žalovaný poukazuje aj na novú legislatívnu úpravu, ktorú reflektuje v odôvodnení svojho rozsudku zo dňa 15.01.2018 aj Okresný súd Rimavská Sobota v konaní sp.zn. 10Csp/90/2017 v znení: „Okrem toho do pozornosti súd dáva, že už aj právna úprava SR reflektuje na nový vývoj rozhodovacej praxe (s odkazom na vyššie citovaný rozsudok súdneho dvora), keď zákon spotrebiteľských úveroch v § 9 od 01.05.2018 v rámci jej novely vykonanej zákonom č. 279/2017 Z.z. upravuje, že v § 9 ods. 2 písm. d) sa vypúšťajú slová "a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru" a v § 9 ods. 2 písm. i) sa slová "a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov" nahrádzajú slovami "frekvenciu splátok".Nakoľko teda zmluva obsahuje všetky náležitosti, nie je možné určiť, že je bez poplatkov a úrokov, preto súd

žalobu zamietol. "Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom ku dňu 01.05.2018 zmenil znenie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. d) tak, že povinnou náležitosťou je už len uvádzanie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je nepochybne v úverovej zmluve dodržaná. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje aj na rozsudok Okresného súdu Brezno zo dňa 19.09.2017 sp.zn. 4C/40/2014 v odôvodnení ktorého sa súd taktiež vysporiadaval s otázkou dodržania dátumu konečnej splatnosti v úverovej zmluve nasledovne: „Súd preverení úverovej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 11.11.2009 zistil, že žalovaný neporušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z. Z predmetnej úverovej zmluvy, a to konkrétne z bodov 43, 48 a 52 je možné veľmi jednoducho vyvodiť lehotu splatnosti prvej splátky poskytnutého úveru, nasledujúcich splátok, ako aj lehotu konečnej splatnosti úveru. V súlade s ustanovením § 1 vyhlášky č. 620/2007 Z.z., ktorou sa vykonávajú ustanovenia § 3 ods. 9 zákona č.258/2001 Z.z., možno považovať uvedenú formu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru za postačujúcu pre účely § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z., keď ani samotné zákonné ustanovenie výslovne neustanovuje formu, ako má byť termín konečnej splatnosti úveru stanovený. K tvrdenej skutočnosti týkajúcej sa neuvedenia termínu konečnej splatnosti úveru súd považuje za potrebné uviesť, že v uzavretej zmluve je splatnosť dostatočne jasne uvedená a je dostatočne určiteľná. "Rovnaký názor zaujal aj Okresný súd Lučenec v rozsudku zo dňa 16.10.2017, sp. zn.13Csp/132/2017, kde v 25. uviedol, že: „ K otázke vyjadrenia konečnej splatnosti pôžičky (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z.) vyjadrenej v zmluve v bode 42 (**), ktoré sú vysvetlené ako „Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úver. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcej splátky je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci počítajúc kalendárny mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. "Vzhľadom na to, že úver bol poskytnutý na dobu 60 mesiacov je ľahko zistiteľné, a to aj priemerným spotrebiteľom, že dátum konečnej splatnosti úveru je 15.10.2018. Uvedené vyplýva aj zo splátkového kalendára predloženého žalobkyňou (č.l.13). Takto uvedený termín konečnej splatnosti je možné bez akýchkoľvek ďalších ťažkostí a prekážok zistiť čo súd dáva do pozornosti aj v súvislosti s rozhodnutím Európskeho súdu pod č. C-42/15 vo veci Home Credit c/a I.. Uvedenie konečného termínu splatnosti súd preto považoval za zákonné nevyvolávajúce dôvod bezodplatnosti a bezúročnosti pôžičky." Výška RPMN je v každej úverovej zmluve uvedená správne. Samotný zákon č. 129/2010 Z.z. nestanovuje v úprave § 9 ods. 2 písm. j), že táto hodnota musí byť uvedená jednoznačne jedným konkrétnym číslom. Rozhodovacia prax jednotlivých súdov ohľadne náležitostí úverových zmlúv je rozdielna. Žalovaný však nepovažuje hodnotu RPMN za neuvedenú, nakoľko rozmedzie je zanedbateľné. Okrem toho bola žalobcovi ako klientovi zaslaná aj presná hodnota RPMN v závislosti odo dňa, kedy došlo k reálnemu načerpaniu finančných prostriedkov, s čím samotný žalobca ako klient súhlasil. Výpočet RPMN použitý žalovaným je správny a vyplývajúci z príslušného vzorca uvedeného v prílohe zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zákon č. 129/2010 Z.z. v prílohe upravuje výpočet RPMN nasledovne:- X je ročná percentuálna miera nákladov,- m je číslo posledného čerpania, Strana 5 z 7- k je číslo čerpania, preto $1 \leq k \leq m$, - Ck je výška čerpania k,- tk je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania, preto $t_1 = 0$, - m' je číslo poslednej splátky alebo platby poplatkov,- l je číslo splátky alebo platby poplatkov,- Dl je výška splátky alebo platby poplatkov,- Sl je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každej splátky alebo platby poplatkov. Z popisu jednotlivých položiek vzorca je zrejmé, že pri výpočte RPMN zohráva dôležitú úlohu aj presný dátum, kedy došlo k prvému čerpaniu finančných prostriedkov. Na základe žalovanej úverovej zmluvy bol klientovi poskytnutý bezúčelový úver prevodom na bankový účet. Nakoľko medzi zaslaním úverovej zmluvy na podpis klientovi a doručením podpísaného vyhotovenia späť do spoločnosti, kedy dôjde k reálnemu načerpaniu finančných prostriedkov, uplynie niekoľko dní, žalovaný mal záujem poskytnúť klientovi korektné presnú a reálnu hodnotu RPMN, pričom po zaslaní finančných prostriedkov bola klientovi presná hodnota RPMN oznámená. Žalovaný preto nepovažuje za správne a zákonné sankcionovať jeho korektný prístup ku klientovi bezúročnosťou a bezpoplatnosťou úveru. Obdobný názor uviedol vo svojom rozsudku zo dňa 21.03.2018 aj Okresný súd Senica v konaní vedenom pod sp.zn. 9Csp/188/2017 v znení: „Uvedenie RPMN v zmluve je potrebné z dôvodu, aby mal spotrebiteľ informáciu o tom, aké sú celkové náklady spojené s poskytnutým úverom, nakoľko úroková sadzba častokrát nie je jediným nákladom spojeným s úverom. V danom prípade mal spotrebiteľ, teda žalobca v čase, keď sa rozhodoval, či uzatvorí so žalovaným predmetnú zmluvu o úvere, jasnú informáciu, že RPMN spojená s úverom je najviac vo výške 22,4%, príp. môže byť až o 0,9% nižšia, a na základe uvedeného mal možnosť sa rozhodnúť, či úver s RPMN vo výške 22,4% uzatvorí, alebo nie. Uvedené rozpätie je minimálne, žiadnym spôsobom spotrebiteľa nezavádza. Navyše, suma, o ktorú žalobca úver preplatil, teda suma celkových nákladov spojených s úverom bola v zmluve uvedená

jednoznačne, presnou sumou už v čase jej podpisu, a teda spotrebiteľ mal k dispozícii informáciu, na základe ktorej sa mohol kvalifikovane rozhodnúť. Navyše, tak ako vo svojom rozhodnutí sp. zn. 43Co 24/2017 uvádza Krajský súd v Banskej Bystrici, z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. nevyplýva, že výška RPMN musí byť v zmluve uvedená jednoznačne jedným konkrétnym číslom, s čím sa stotožňuje aj tunajší súd. Podľa názoru súdu nebolo by v súlade s princípom spravodlivosti z dôvodu uvedenia RPMN vo forme percentuálneho rozpätia, ktoré nemalo pre žalobcu akékoľvek negatívne následky, postihovať úver sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Takýto nepochybne nebol ani zámer zákonodarcu pri implementácii európskej smernice do slovenského právneho systému. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že predmetná úverová zmluva obsahuje všetky náležitosti požadované zákonom, plnením na základe zmluvy k bezdôvodnému obohateniu žalovaného neprišlo a preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.“ A tiež aj Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp.zn. 43Co/24/2017, v ktorom súd vyhodnotil náležitosť RPMN uvedenú v rozmedzí od do za správnu a uvedenú korektne v zmysle zákonných náležitostí.„ Odvolací súd však nesúhlasí s hodnotením súdu prvej inštancie, že údaje uvedené v zmluve o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) nespĺňajú požiadavku presnosti a jednoznačnosti dajú vyjadrujúceho RPMN a označenie tohto údaju v zmluve v podobe percentuálneho rozpätia dolnej a hornej hranice nie je v súlade s úpravou vyššie citovaného § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. Dokazovaním vykonaným súdom prvej inštancie bolo zistené, že v zmluve uzavretej medzi stranami sporu sú pokiaľ ide o RPMN uvedené nasledovné údaje : „RPMN od 39,94 - 41, 7%, priemerná hodnota RPMN 19,53%, presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru, klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru.“ Odvolací súd dospel k záveru, že uvedené údaje o RPMN spĺňajú požiadavku ustanovenú v § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, žalovaný v zmluve uviedol rozmedzie RPMN z ktorého vychádzal s tým, že pri podpise úverovej zmluvy nie je presne uvedený termín reálneho poskytnutia finančných prostriedkov (v zmluve bola dohodnutá výplata úveru bankovým prevodom klientovi), v zmluve je tiež uvedené, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru, s čím žalobkyňa súhlasila s tým, že presnú výšku RPMN jej spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru .Ako na to poukazoval žalovaný, z úpravy § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. nevyplýva, že výška RPMN musí byť v zmluve uvedená jednoznačne konkrétnym číslom. Podľa názoru odvolacieho súdu sú v zmluve uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN a skutočnosť, že je v zmluve uvedená RPMN v percentuálnom rozmedzí, s priemernou hodnotou RPMN a s tým, že presná hodnota RPMN podľa dňa poskytnutia úveru bola žalobkyňou oznámená, spĺňajú údaje o RPMN vyššie citovanú úpravu § 9 ods. 2 písm. j) zákona, v zmluve je uvedená aj celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.“

Judikatúra súdov ohľadne dodržania náležitostí úverových zmlúv v spotrebiteľských vzťahoch je veľmi rôznorodá a nejednoznačná. Postupným vývojom však dochádzalo aj k zmenám zákona č.129/2010 Z.z., na ktoré je v zmysle Uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.02.2018 v konaní vedenom pod sp.zn. 3 Cdo/146/2017 potrebné prihliadať aj pri doterajšej úprave zákona č.129/2010 Z.z. Väčšina doterajšej rozhodovacej praxe všeobecných súdov je datovaná skôr, ako došlo k rozhodnutiu Súdneho dvora EÚ ohľadne sporného výkladu nevyhnutných náležitostí úverovej zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Aj na základe tohto rozsudku a tiež uznesenia Najvyššieho súdu SR by sa mal prispôbiť výklad vnútroštátnych súdov pri vyhodnocovaní bezúročnosti a bezpoplatnosti jednotlivých úverových zmlúv v prípade žalôb týkajúcich sa nevedenia nevyhnutných zákonných náležitostí v spotrebiteľských zmluvách, aby to v konečnom dôsledku nebol dodávateľ, komu nesprávnym výkladom zákonných ustanovení bude vznikáť nedôvodne škoda. Celková čiastka splatná spotrebiteľom . Pokiaľ ide o sporné uvedenie celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom, žalovaný dáva do pozornosti nasledovné ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. Podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z.: celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. V § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z., celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. V každej úverovej zmluve je poisťenie uvedené ako „POISTENIE VÝDAVKOV (dobrovoľné).“Klient je pri uzatváraní úverovej zmluvy dopytovaný okrem požadovanej výšky úveru a výšky splátok aj ohľadne možnosti uzatvorenia poisťného, či iných doplnkových služieb a je len na slobodnom rozhodnutí samotného klienta, či sa pre niektorú z doplnkových služieb rozhodne alebo nie. V uvedenom prípade si klient mohol okrem poisťenia zvoliť službu „zmenu výšky a počtu splátok“, ktorá je v úverovej zmluve taktiež

predtlačená, ale v prípade nesúhlasu klienta sa do políčka vpísalo slovo NIE. Pokiaľ by klient záujem o uzatvorenie poisťného nemal, bolo by v zmluve uvedené bezpoistenia. V jednotlivých zmluvách je jasne vidieť, že tak poisťenie ako aj ďalšie doplnkové služby boli dobrovoľné a klient sa sám rozhodoval, či ich uzatvorí alebo nie. Dojednané poisťné a doplnkové služby preto v zmysle vyššie uvedenej úpravy podľa písm. g) nebolo potrebné započítať do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, čo sa nakoniec odzrkadlilo aj v celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom. Žalovaný zastáva názor, že uvedený postup bol v súlade so zákonným znením, preto považuje za nedôvodné sankcionovať postup v zmysle zákona bezúročnosťou a bez poplatkovosťou.

7. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že ona si dlhy voči žalovanému plnila, vyžiadala si od neho aj amortizačnú tabuľku, podľa jej názoru to nemôže byť premlčané, lebo neprešlo 10 rokov. Nedošlo k mimoriadnej splatnosti úveru, ale žalovaný jej poskytol úver na refinancovanie, bolo to riešené cez telefón, nevie z akého dôvodu jej bola jeden čas zablokovaná platobná karta napriek tomu, že platila žalovanému tak, ako bolo dohodnuté, dalo sa cez internet pozrieť čo je splatené a čo nie a keď sa tam pozrela tak videla, že svietia červeným splátky ako nezaplatené, ktoré ona zaplatila. Bolo to v čase, keď začala žalovaného žiadať o amortizačnú tabuľku, nebolo jej jasné tiež čo je istina a čo sú poplatky. So žalovaným nepodpísala zmluvu, bolo to riešené cez internet a telefonicky. V roku 2015 jej zavolali od žalovaného, že majú pre ňu výhodný úver, že si môže refinancovať predchádzajúce úvery, s výhodným 9,9% úrokom a že jej ešte vyjdú peniaze navyše. Tak to uzavreli telefonicky, povedali jej podmienky, koľko bude mesačne splácať, takto to uzavreli. Potom jej prišla poštou zmluva v 2 - mom vyhotovení, jednu mala podpísať a vrátiť. Nie je si istá teraz, myslí, že to poslali emailom a mala to vytlačiť, podpísať a poslať. To, že došlo k zablokovaniu karty bolo podľa nej následkom toho, že ona sama im poslala návrh na mimosúdne urovanie, o tri dni na to došlo k zablokovaniu karty.

8. Žalovaný uviedol, že žalobu považuje za bezdôvodnú, žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno, nárok žalobkyne považuje za premlčaný okrem úverovej zmluvy z roku 2015, ktorá je doteraz aktívna. Je platná, žalobkyňa by ju mala plniť, ale neplní. Nepopiera, že došlo k uzatvoreniu týchto 5 zmlúv s Home Credit so žalobkyňou, čo však popiera sú tvrdenia o výške úhrad, ktoré vykonala žalobkyňa, žalobkyňa za týmto účelom nepreukázala, že na účet žalovanej spoločnosti poukázala sumy tak, ako sa dožaduje, aby jej boli vydané. Čo sa týka listín, ktoré predložila, nie je tam uvedené, v akom termíne došlo k splateniu úverových zmlúv. Úverové zmluvy od roku 2008 až do 2013 boli ukončené najneskôr ku dňu 18.08. 2015, kedy žalobkyňa mimoriadnou splátkou vyrovnala pozdižnosti voči spoločnosti, bráni sa námietkou premlčania tohto nároku, keďže žaloba bola podaná 31.10. 2017 žalobkyni uplynula subjektívne premlčacia doba, za ktorú by mohla žiadať bezdôvodné obohatenia s ohľadom na uznesenie NS 3Cdo/169/2017, ktorý konštatoval takýto právny názor, že bezdôvodné obohatenie v týchto právnych prípadoch sa premlčuje jednotlivo úhradou každej splátky na zapožičanú istinu, keď podala žalobkyňa žalobu 31.10. 2017 vydanie bezdôvodného obohatenia by si mohla uplatniť len za uhradené splátky bez právneho dôvodu odo dňa 31.10. 2015. Keďže posledné úhrady sa vykonali 18.08. 2015, nárok žalobkyne považuje za premlčaný. Tvrdil, že žalovaný prijal všetky splátky, platby právnym titulom a nie je dôvod na vydanie bezdôvodného obohatenia. Nie je pravdou, že návrh úverovej zmluvy z roku 2015 bol vedený prostredníctvom telefónu, predzmluvné rokovania v roku 2015 boli vedené prostredníctvom telefónu, následne bol vypracovaný návrh úverovej zmluvy z roku 2015, v bode 40 tejto zmluvy sa uvádza, že sa majú doplatiť úverové zmluvy s koncovkou 6,5,2,1,7,3 obe z roku 2013. Návrh bol vypracovaný na žiadosť žalobkyne, bol jej odoslaný na adresu trvalého bydliska, kde si návrh mohla prečítať, podpísala a následne zaslala žalovanému a práve na pokyn žalobkyne boli doplatené sumy v týchto dvoch úverových zmluvách, k splateniu došlo 18.08. 2015. Karty, kde ešte žalobkyňa má dlh, bola jej zablokovaná, keďže si riadne a včas neplnila povinnosti, ak predsúdnu výzvu zasielala 27.07. 2017 už bola v omeškaní a bola si vedomá toho, že si riadne neplní povinnosti. Odstúpil od zmluvného vzťahu 13.07. 2017, žalovaný 29.08. 2017, teda po tom, čo už žalobkyňa sama odstúpila od zmluvy, úverovú zmluvu vypovedal s tým, že ju upozornil na to, že mu má vrátiť 1.774,65 Eur (dôkaz na čl. 49).

9. Súd uznesením č.k. 4Csp/120/2017 - 191 zo dňa 27.05. 2019 pripustil zmenu žaloby v znení zo dňa 04.04. 2018. V odôvodnení uznesenia uviedol, že žalobkyňa návrhom zo dňa 04.04. 2018 žiadala, aby súd pripustil zmenu žaloby a určil, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.01. 2011; č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.07. 2013; č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.12. 2013; č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.08. 2015 a č. XXXXXXXXXXXX s VS: XXXXXXXXXXXX (kreditná karta) sú bezúročné a bez poplatkov a žalovaný je povinný do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia zaplatiť žalobkyni 2.990,44 Eur s úrokom z

omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.990,44 Eur od 29.12. 2017 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Rozhodol podľa §§ 139, 140 a 142 CSP.

10. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

11. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, alebo plnením z právneho dôvodu ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

12. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

13. Podľa § 458 ods. 1 OZ, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

14. Úverové zmluvy: č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.01. 2011 vo výške 1.000,- Eur s celkovou návratnosťou vo výške 1.909,92 Eur, č. XXXXXXXXXXXX vo výške 1.400,- Eur zo dňa 16.07. 2013 s celkovou návratnosťou vo výške 2.400,- Eur, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.12. 2013 vo výške 800,- Eur s celkovou návratnosťou vo výške 1.360,80 Eur a kreditná karta s úverovým číslom XXXXXXXXXXXX s dohodnutým úverovým rámcom vo výške 2.000,- Eur boli uzavreté od roku 2008 až do roku 2013 a boli ukončené najneskôr ku dňu 18.08. 2015, keď žalobkyňa mimoriadnou splátkov vyrovnala pozdĺžnosti voči talovanému. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčuje jednotlivo úhradou každej splátky na zapožičanú istinu. Žalobkyňa podala žalobu dňa 31.10. 2017, vydanie bezdôvodného obohatenia si mohla uplatniť len za uhradené splátky bez právneho dôvodu odo dňa 31.10. 2015. Posledné úhrady však boli vykonané dňa 18.08. 2015, nárok žalobkyne je teda v tejto časti nároku premlčaný. Súd preto žalobu v tejto časti zamietol.

15. Podľa § 137 CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tomto naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

16. Súd zamietol žalobu aj v časti zmlúv uvedených v predchádzajúcom odseku na určenie ich bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Súd má zato, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na takomto určení, keď nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z týchto zmlúv je premlčaný. Naliehavý právny záujem na takejto žalobe, ktorý je nevyhnutnou náležitosťou jej dôvodnosti, musí vždy preukázať ten, ktorý sa domáha určovacou žalobou vyslovenia neplatnosti (v tomto prípade určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti), a tento je súd povinný skúmať so zreteľom na individuálne okolnosti každého jednotlivého prípadu, predovšetkým so zreteľom na cieľ sledovaný podaním určovacej žaloby a konečný zmysel žalobkyňou navrhovaného rozhodnutia. S prihliadnutím na to, že žalobkyňa sa v konaní samostatným výrokom domáhala aj plnenia spočívajúceho vo vydaní bezdôvodného obohatenia, súd ako predbežnú otázku musel riešiť otázku bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverovej zmluvy. Žalobkyňa preto nemá v tomto konkrétnom prípade naliehavý právny záujem domáhať sa osobitným výrokom určenia bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru, ktorú otázku súd riešil ako otázku predbežnú pri rozhodovaní o bezdôvodnom obohatení. Právne postavenie žalobkyne by sa ani pri vyslovení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru osobitným výrokom nezmenilo a teda rozhodnutie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru neslúži v danej veci potrebám praktického života.

17. O nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.08. 2015 a určení, že je bezúročná a bezpoplatková súd rozhodol tak, že v tejto časti žalobe vyhovel.

18. Súd nárok žalobkyne posúdil v zmysle zákonných ustanovení na ochranu spotrebiteľov, účinných v čase uzavretia zmluvy (13.08. 2015).

19. Podľa § 52 ods. 1/, 2/, 3/, 4/ Občiansky zákonník (v znení účinnom od 01.04. 2015) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom; ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva; dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti; spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 9 ods. 1/ z.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom od 01.04. 2005) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

21. Podľa § 11 cit. zákona, ods. 1/ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu.

22. Už samotná chýbajúca náležitosť zmluvy v zmysle vyššie cit. zák. ustanovení spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. U zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.08. 2015 súd zistil nedostatok písomnej formy, teda v tejto časti súd žalobe vyhovel. Súd má za to, že akékoľvek dohody o náležitostiach úverovej zmluvy sú neplatné pre nedodržanie písomnej formy a skúmania, či išlo o neprijateľné podmienky, je nadbytočné.

23. Žalobkyňa nežiadala vydanie bezdôvodného obohatenia z tejto zmluvy (úver nie je doplatený, zostáva zaplatiť 999,05 Eur).

24. O trovách súd rozhodol podľa § 255 ods. 2/ CSP, podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd Košice, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 363 CSP sa v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).